

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiae Venusinae, ac deinde Aesinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

§. VIII. De potestate, & causa ferendi suspensiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

præscriptum *Clem. 1. §. si quis de stat. monac.*

Prælatos, ad quos occasione excessuum suorum Religiosorum bona aliqua pervenerint, non satisfaciētes personis damnificatis, *Clem. 1. §. quibus de privil.*

Postponentes conscientibus conscientiam facere de solvendis decimis, ab officio prædicationis, ipso facto, suspensi sunt, *Clem. cupientes de pæn.* quam si violaverint excommunicationem incurrun *t ibi.*

Non profectos recipientes Ordines Sacros, *Bulla Pii V. 75.*

Introducentes Mulieres intrâ Claustram Monasteriorum, *Bulla Pii V. 20.*

Ejectos à Religione, *Urban. VIII. Constit. 16. §. 10.*

Superiores, non exigentes à Sacristis, & Ecclesiarum Regularium ministris singulis annis rationem, de adimplemento onerum missarum, *Bulla Innoc. XII. anno 1697. emanata, data, in appendic. tom. 1. pag. 346.*

Et has suspensiones enumerasse sufficiat, cæteris prætermittis, quæ vel singularum Religionum causæ serviunt, vel sunt comminatoriæ, vel cum interdicto confunduntur. Eas autem, quæ ab homine promanant, quis, & ob quam causam ferre possit, quia sint effectus suspensionis, nunc breviter erit videndum.

De potestate, & causa ferendi Censuram suspensionis. §. VIII.

94 Omnis, & solus ille, qui potest excommunicare, potest etiam suspendere, *Navarr. manual. cons. cap. 27. n. 155.* ratio est, quia, & eadem est potestas jurisdictionis ad ferendas censuras, cum omnes ad eundem finem ordinentur, scilicet ad coercendam contumaciam, & inobedientiam subditorum rebellium.

95 Hæc censura scripto ferenda est regulariter, sicut excommunicatio, *c. 1. de sent. excom. in 6.* debet præcedere suspensionem monitio, quando ab homine ferenda est ob contumaciam: quamvis non requiratur, quando infligitur in pœnam ut distinguit *Navar. loco nuper cit.* cum aliis, quos

refert, & sequitur *Pirhing. in jus canon. lib. 5. tit. 39. n. 205.*

Soli autem Clerici, præter Papam: 96 possunt Censura suspensionis ligari, quia est quædam privatio Ecclesiasticæ potestatis, cujus soli Clerici sunt capaces. Probabile tamen est etiam Abbatissas, posse suspensionem incurere. quia sunt personæ Ecclesiasticæ capaces spiritualis officii, & jurisdictionis spiritualis, saltem ex commissione, *Pirhing. loco citat. num. 206.* Episcopi verò ex privilegio, *c. quia periculosum 4. de sent. excom. in 6.* non incurrun *t suspensionis, 97 nec interdicti generalem sententiam à jure latam, nisi eorum fiat expressa mentio.*

Porrò non tantum singulares personæ, sed tota communitas, seu Collegium Clericorum, suspensione ligari potest; idque vel collectivè, ut v. gr. totum corpus Capituli suspendatur, vel distributivè singuli è corpore, dummodo noxii sint suspendantur, *c. 1. ne sed. vac. & c. quia sæpè 40. de elect. in 6.* *Pirh. ubi supra num. 207.* *Guazzin. jun. ad defen. anim. lib. 2. def. 6. cap. 43. numer. 14.* 98 Verum est tamen, quod hæc censura ut supra notavi, non incurritur, nisi ob propriam culpam, eamque mortalem, prout communiter imponi solet, etiam ab homine (nisi suspendatur totum corpus collegii: nam tunc potest incurri etiam sine culpa, sed non sine causa, & hoc tunc fit ob bonum publicum, & commune, ut est bellum, quod fit contra Urbem rebellem, in qua nocentes cum innocentibus occiduntur) cum pœna debeat esse commensurata delicto, seu culpæ: Et suspensiones ab officio, beneficio, ordine &c. sint graves pœnæ; ideò requirunt culpam gravem, seu mortalem. Quod si levis sit suspensio, v. g. ab uno actu electionis, à Missa celebranda una die, vel ad breve tempus, potest etiam alicui imponi, etiam propter levem, sed venialem culpam, *Pirhing. & Guazzin. locis citatis, Sayr. de censur. lib. 4. cap. 1. n. 20.* 99

De

De effectibus suspensionis. §. IX.

01 Effectus principalis suspensionis est, quod si suspensus aliquem actum, à quo est suspensus exerceat, graviter peccat, si materia gravi sit, ac propterea si durante suspensione actus ordinis exerceat, ipso facto contrahit irregularitatem, ut habetur in c. 1. de sent. & re jud. & c. 1. de sent. excom. in 6. actus tamen ordinis exerciti validi sunt (excepta absolutione sacramentali, quæ jurisdictionem requirit) quia horum actuum valorem Ecclesia impedire non potest, si debito modo agantur: at verò actus, qui jurisdictionem requirunt, si suspensus sit occultus, & communiter toleretur in publico officio, validi sunt, licet peccet si ex se, & sponte faciat, Pirhing. loc. citat. num. 210.

Suspensus, nominatim denunciatus est vitandus in eo, à quo est suspensus, & in actibus deputatis suis ordinibus, peccatur mortaliter, ut dicit Navar. d. cap. 27. n. 163. vers. non infertur, Sayr. de censur. lib. 4. cap. 11. n. 5.

102 Secundus effectus est, quod suspensus ab ordine, vel beneficio, scienter, violans suspensionem, præsertim celebrando, in perpetuum ab officio, & beneficio deponendus est, argumento, text. in c. Clerici, & c. latores de cler. excom. imò quod sit excommunicandus tanquam omnium suspensionum gravissima, propter actus celebrandi dignitatem, ex pluribus probat Sayr. de censur. d. lib. 4. d. cap. 11. 12. 13. & 14.

103 Tertius effectus est, quod suspensus ab officio, ordine, vel jurisdictione in uno loco, ubique est suspensus, ita ut nullibi possit exercere actus illius potestatis, à qua est suspensus, donec absolvatur, quia censura afficit immediate personam, ideoque eam comitatur, etiam extra territorium ferentis, nisi aliunde de contrario constet, Barb. in c. cum & plantare n. 16. de privil. Pirhing. ubi supra n. 214.

104 Quartus effectus est, quod suspensus à minori ordine non potest ad majores ascendere, nisi absolvatur, quia videretur promotus per saltum, Nicol.

in fosc. verb. suspensio, nu. 4. nam cui non licet quod minus, nec licere debet, quod majus.

105 Quintus effectus est, quod suspensus ab officio, & beneficio non potest eligere, & est incapax beneficii Ecclesiastici, & provisio ei facta nulla est, c. cum dilectus 8. ibique glos. de consuetud. cum aliis apud Barbof. de offic. & potest. Episc. alleg. 8. nu. 14. & sup. d. cap. cum dilectus num. 12.

Alii plures sunt effectus minus principales hujus Censuræ, quos videre poteris apud Navar. d. capit. 27. à num. 159. cum plurib. seqq. Graff. decis. aur. part. 1. lib. 4. cap. 25. per tot. Bonacin. de susp. disput. 3. punct. 2. pariter per tot. Sayr. de cens. lib. 4. cap. 5. & cap. 6. per tot.

De absolutione suspensionis. §. X.

106 Nulla reperitur forma præscripta in absolutione hujus censuræ, sed ferri, & tolli potest quibuslibet verbis id significantibus: imò solo verbo, v. gr. removeo, vel revoco suspensionem: quando tamen agitur de suspensione certa: viri periti utuntur hac forma.

Absolvo te à vinculo suspensionis, quod incurristi ob talem causam, & restituo te pristinae executioni tuorum ordinum, vel officiorum: & si est dubia dicunt. si teneris aliquo vinculo suspensionis, a quo te possum absolvere, absolvo te &c. juxta tradita à Navar. d. cap. 27. n. 161. vers. sexto dico, & Sayr. de censur. lib. 4. c. 17. n. 33.

107 Suspensio ad certum tempus, v. gr. ad triennium, vel sub conditione, v. gr. donec satisfecerit, elapso eo tempore, vel impleta conditione, cessat sine alia absolutione, sive sit imposita à jure, sive ab homine, Navar. loco citato, Pirhing. ubi sup. num. 208. vers. à suspensione.

108 A suspensione lata ob contumaciam, & non in pœnam delicti, absolute sine termino, & sine reservatione, sive jure communi, sive particulari, confirmata, vel non confirmata per Papam, potest absolvere Episcopus, & ejus Vicarius, aliivè jurisdictionem, quasi Episcopalem habentes: non autem Parochi,